

АНАЛИЗ НА РЕШЕНИЕТО НА ЗАДАЧА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРОЕКТ

В книгата на Т. Cormen, Ch. Leiserson и R. Rivest “Introduction to Algorithms” се предлага следното решение. Построяваме ориентиран граф с дължини на ребрата. Върховете на графа са $V = \{0, 1, 2, \dots, N\}$, т.е. по един връх за всяка от задачите на проекта и един допълнителен връх (0). Всяко от ограниченията $T_i - T_j \leq T$ представяме с ориентираното ребро (j, i) с дължина T . Добавяме и по едно ребро $(0, i)$, $i = 1, 2, \dots, N$, с дължина 0. Според доказана в същата книга Теорема, едно възможно решение на задачата получаваме, когато T_i е дължината на най-късия път от върха 0 до върха i . Както е добре известно, в граф с отрицателни тегла на ребрата може и да не съществува такъв път, заради наличието на цикли с отрицателни дължини. Затова за намиране на най-късите пътища от върха 0 до всеки от останалите върхове се използва алгоритъмът на Bellman-Ford. Ако алгоритъмът установи цикъл с отрицателна дължина – тогава зададената система от ограничения няма решение, но в множеството от тестове няма такива системи. Както лесно се доказва, ако (T_1, T_2, \dots, T_N) е решение на системата от ограничения, то $(T_1 + d, T_2 + d, \dots, T_N + d)$ също е решение, за произволна реална константа d . Така получаваме исканото в условието на задачата “нормализирано” решение $(T_1 - t, T_2 - t, \dots, T_N - t)$, където $t = \min\{T_1, T_2, \dots, T_N\}$. Алгоритъмът на Bellman-Ford е със сложност $O(|V| \cdot |E|) = O((N + 1) \cdot (M + N)) = O(NM + N^2)$, така че алгоритъмът, който решава задачата ще е с такава сложност.

Автор: Красимир Манев